

være hjemmel til, at man kan indkræve statistiske oplysninger, f. eks. til brug ved administrationen af de i lovforslaget indeholdte regler eller i det internationale samarbejde om transportpolitik. Med hensyn til forsikringer er tænkt specielt på forsikring til fordel for kunderne.

Til § 7.

Da vognmandsvirksomheder relativt ofte handles, bør en tilladelse til almindelig vognmandskørsel med vejtransportrådets samtykke kunne overdrages.

Det er forudsat, at vejtransportrådet, forinden det giver sit samtykke til en overdragelse, skal undersøge, hvorvidt erhververen af tilladelsen opfylder de kvalifikationskrav, som i henhold til § 5 stilles til indehaveren af en tilladelse til almindelig vognmandskørsel, og at en ansøgning om godkendelse af en overdragelse derfor ifølge de administrative forskrifter, der udstedes i medfør af § 5, stk. 1, skal indeholde oplysninger om erhververens forhold, svarende til de i den nævnte bestemmelse omhandlede.

Endvidere skal en ansøgning indeholde oplysninger om vilkårene for overdragelsen således, at vejtransportrådet får det fornødne grundlag for at vurdere, om antallet af tilladelser til vognmandskørsel svarer til behovet, jfr. § 4, pkt. 3.

Til § 8.

Som nævnt under de almindelige bemærkninger, er firmakørslen holdt uden for reguleringen af godstransporten ad landevej, men for på en relativt enkel måde at kunne kontrollere overholdelsen af reglerne om den almindelige vognmandskørsel har man imidlertid anset det for nødvendigt at gennemføre en registrering og markering af alle køretøjer på over 6 tons totalvægt, der anvendes til firmakørsel.

Ved en registrering af firmakørslen opnår man – som nævnt under § 4 – tillige en mulighed for at kunne benytte udviklingen inden for denne form for kørsel som indikator for, om antallet af tilladelser til almindelig vognmandskørsel svarer til behovet.

Registreringsordningen forudsættes gennemført således, at den i mindst muligt omfang volder erhvervslivet gener. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, forudsættes den administreret af centralregisteret for motorkøretøjer.

Til § 9.

Til udførelse af fragtmandskørsel kræves en særlig tilladelse. Ligesom efter loven om omnibus-

og fragtmandskørsel med motorkøretøjer gælder dette uanset størrelsen af det anvendte motorkøretøj.

Er det anvendte motorkøretøj på over 6 tons totalvægt, kræves der efter stk. 2 tillige en tilladelse til godskørsel for fremmed regning. De større motorkøretøjer, der anvendes til fragtmandskørsel, vil således være omfattet af den kvantitative regulering, der gælder for vognmandskørslen.

Tilladelserne til fragtmandskørsel udstedes af henholdsvis vejtransportrådet og trafikudvalgene. Kompetencefordelingen mellem disse myndigheder svarer til de gældende regler i omnibus- og fragtmandsloven bortset fra, at trafikudvalgenes kompetence efter lovforslaget er begrænset til de tilfælde, hvor kørslen alene foregår inden for en enkelt amtskommunes område.

Ligesom efter den gældende lovgivning meddeles tilladelsen på grundlag af en konkret behovsprøvelse, hvorved hensyn skal tages til andre eksisterende transportmuligheder. For at få behovet for en rute belyst foreskrives der i stk. 3 en nærmere angivet høringsprocedure.

Tilladelser til fragtmandskørsel forudsættes i overensstemmelse med den hidtidige praksis efter omnibus- og fragtmandsloven ikke at være frit omstøttelige.

Til § 10.

Til indehaveren af en tilladelse til fragtmandskørsel skal stilles samme krav til kvalifikationer m. v. som til indehaveren af en tilladelse til almindelig vognmandskørsel, jfr. § 5.

Med hensyn til gyldighedsperioden for tilladelser til fragtmandskørsel gælder samme regler som for tilladelser til almindelig vognmandskørsel.

Fragtmandskørslen har normalt en vid kundekreds, der i langt videre omfang end den almindelige vognmandskørsel omfatter enkeltpersoner. Under hensyn hertil samt til den særlige beskyttelse, der efter lovforslaget er givet dem, der udfører fragtmandskørsel, er der i bestemmelsen givet de tilladelsesudstedende myndigheder mulighed for indsigt med takster.

Efter bestemmelsen i stk. 2 kan en tilladelse til fragtmandskørsel udstedes til specielle formål. Denne regel er især forudsat anvendt i de situationer, hvor godset f. eks. på grund af sin specielle art ikke er egnet til at blive befordret med eventuelle eksisterende trafikforbindelser, og hvor hensynet til disse derfor ikke bør spille ind i afgørelsen af, om tilladelse skal gives.